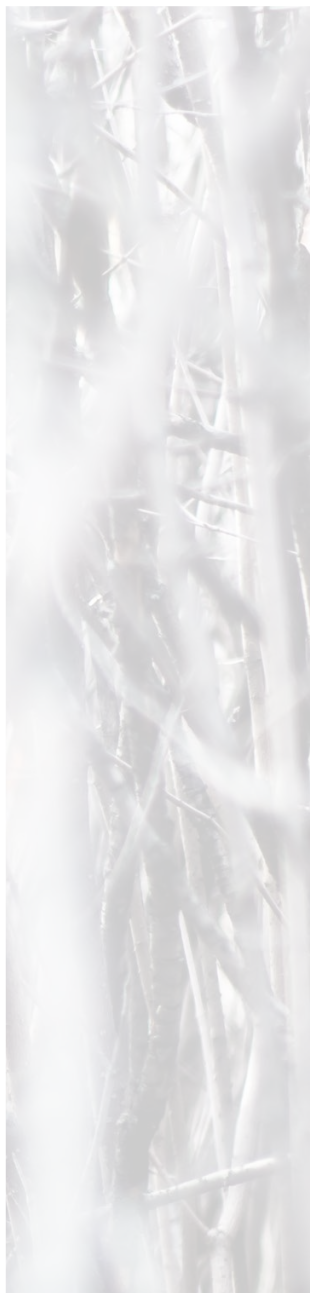

JOODS & CHRISTELIJK

OPINIE PIJLER

kwartaalschrift voor
meningsvorming

jaargang 1 - nulnummer
december 2019

TENACH OT

Scholen in Nederland – cultivering of woestijn

Voor mij ligt een artikel dat al weer enige tijd geleden verscheen in het Financiële Dagblad. Het gaat over de toekomst van de scholen in Nederland. Nu wordt niet bedoeld de kwaliteit van het onderwijs, maar de aanwezigheid van scholen in de regio. Een basisschool is vaak overal nog wel te vinden, alhoewel er ook al veel zijn die sluiten of fuseren. Maar als we het gaan hebben over middelbare scholen dan toont de kaart van Nederland vele oranje en rode plekken waar, binnen een redelijke afstand, niet voldoende aanbod is van middelbaar onderwijs. Uitgangspunt hierbij is het aanbod van een HAVO- bovenbouw.

achtergrondfeiten

Het artikel is zeer informatief en er is niets

op aan te merken. Wat deze cijfers op zichzelf echter niet zeggen, maar wat een gevolg kan zijn van de feiten daarachter, is dat er een kettingreactie ontstaat in de vorm van een neergaande spiraal voor de regio. Ouders zullen geneigd zijn de krimpgebieden te verlaten. Die ouders nemen dan hun kinderen mee. Dat is iets wat zal gebeuren in de jaren voordat de havo- of vmbo- keuze er aankomt. Ook potentiële vmbo- leerlingen, die misschien wel een school in de buurt hebben zullen zijn vertrokken voordat die bovenbouw havo in zicht komt.

gevolgen

Op het moment dat ouders met kinderen een gemeente of een streek verlaten heeft dat

velerlei gevolgen. Gezinnen consumeren meer dan een alleenstaande, dus: minder winkels. Kinderen zijn lid van allerlei verenigingen, die dan ophouden te bestaan. Ten behoeve van kinderen worden ook allerlei voorzieningen in stand gehouden, die dan niet meer nodig zijn. Wat blijft er over? Een handjevol ouderen en alleenstaanden die naar de horizon staren op zoek naar een bakker, een slager of een doosje paracetamol.

Het krimpende aantal geboorten in ons land heeft een ingrijpend effect op hele regio's. Ontvolking dreigt. In die gebieden worden de meest elementaire voorzieningen niet meer in stand gehouden omdat er te weinig mensen zijn. Sommigen zullen zeggen dat het niet zo erg is. Als een gebied ontvolkt raakt dan geven we het wel weer terug aan de natuur. Ik denk dat we er dan wel erg veel natuur bij gaan krijgen.

opbouw-afbraak?

Maar ik denk ook verder. Op deze manier worden jonge gezinnen gedwongen te vertrekken naar de grote steden met woonkosten die ze niet aankunnen. Maar ook nog iets anders. Nederland is met heel veel moeite opgebouwd. Generaties voor ons hebben letterlijk met bloed zweet en tranen daaraan gewerkt. Denk aan de inpolderingen van de 17^e en de 18^e eeuw. Denk aan de woeste zandgronden die tot bloeiende ontwikkeling zijn gebracht. Gaan wij dan zeggen het is mooi geweest en hier komt maar weer water of weiland? En dan halen we al die huizen, wegen en leidingen maar weer weg? Een kostbare zaak die heel veel geld vraagt van de belastingbetaler. Of zeggen we: we gaan datzelfde geld anders en positief inzetten. We gaan in die gebieden het krijgen van meer kinderen

stimuleren: laten we families in die streken een echte handreiking doen. Dat kan direct door extra kinderbijslag, maar ook indirect door de aanschaf van schoolboeken te subsidiëren, lesgeld van voortgezette opleidingen, of buitenschoolse activiteiten. Waarom sturen we wel geld naar Afrika en Azië maar niet naar plaatsen 150 km verderop om die streken te behouden? Natuurlijk kunnen we het ook anders aanpakken. Den Haag kan extra geld reserveren om scholen open te houden daar waar volgens gebruikelijke criteria niet voldoende leerlingen zijn. Voor andere tijden. Is dat erg? Helemaal niet. Als we trots zijn op ons land dan moeten we het ook in stand houden.

De aarde is er niet om woest en verlaten te zijn; zij is de woonplaats voor de mensen. Ook al zijn er in die gecultiveerde regio's in een bepaalde periode te weinig kinderen voor het bevolken van scholen, dan nog moeten wij de aarde bewoonbaar maken of houden – voor ons nageslacht. Volgens de Bijbel mag je ook een vruchtboom niet zomaar omhakken omdat die (bv voor oorlogsdoelen) in de weg staat. Die boom is opgegroeid. Dat heeft energie gekost. Met een ander beeld: een bloemetje tussen de straatstenen moet je liever laten staan (rabbijn Avraham Isaac Kook): wie weet hoe waardevol de plant kan worden!

Zou hetzelfde niet gelden voor een krimpende regio of een dorpje dat dreigt leeg te lopen? Kan de overheid niet het krijgen van kinderen stimuleren - tot behoud van die regio? Of stedelingen stimuleren om buiten te gaan wonen? Dat voorkomt kapitaalvernietiging door de overheid en behoudt de cultuur. ■

Shmuel Katz

BDS

De drie letters waarmee de BDS-beweging zichzelf uitlegt staan voor boycot, desinvestering en sancties. Zij presenteert zich als een actie van solidariteit met de Palestijnen, die in ellendige omstandigheden verkeren, waarvan de schuld duidelijk ligt bij de eigen leiders, die geen vrede willen. Als zodanig probeert zij ook de gunst van de kerken te winnen.

De vraag is of de vlag de lading dekt, want sinds de start zijn de Palestijnen alleen maar in meer ellende terechtgekomen. Dank zij BDS hebben veel Palestijnen hun baan verloren. Toch zetten de BDS-promotors de campagne voort. Waarom?

oorsprong van het idee

De historische wortels van BDS liggen in de slotverklaring van een forum van 1500 NGO's, gehouden in Durban, parallel aan de VN-conferentie over het thema racisme, in het jaar 2000. De conferentie is uitgelopen op een schaamteloze vertoning van antisemitisme. Uit de slotverklaring van het forum (2001) leren we welke richting de BDS beweging zal gaan nemen. We mogen daarin horen dat Israël racistisch is, een apartheidsstaat, die racistische misdaden pleegt en doet aan etnische zuivering. Het zijn maar

een paar voorbeeldjes... met zonneklaar geschiedvervalsing als basis.

Vervolgens wordt een actieplan ontwikkeld: Israël moet geïsoleerd gaan worden op alle fronten: academisch, economisch, diplomatiek, artistiek enz. enz.

presentatie van het idee

In 2005 verschijnt dan de Call for BDS, waarvan de opstellers claimen dat pas daarmee de BDS-beweging begint. Dat is natuurlijk beter voor het morele imago en de propaganda. Het zijn helaas de nieuwe kleren van de keizer. Dat de onderliggende ideeën geheel overeenstemmen met de slotverklaring van het forum van de NGO's uit 2001 wil men graag daaronder verhullen. Maar de politieke bedoelingen en de haat kunnen niet verborgen blijven, ook al gaat de leugen nog zo snel.

Als het aan BDS ligt blijven wij zonder deze Israëlische uitvinding met onze migraine zitten.

“[Israel] was Palestine, and there is no reason why it should not be renamed Palestine.” Omar Barghouti – stichter van de Palestijnse Campagne voor de academische en culturele Boycot van Israël

“You cannot reconcile the right of return for refugees with a two state solution.... A return for refugees would end Israel’s existence as a Jewish state. A two-state solution was never moral and it’s no longer working.” Omar Barghouti

“Bringing down Israel will really benefit everyone in the world and everyone in society, particularly workers.”

Lara Kiswani, executive director of the Arab Resource and Organizing Center, BDS activist

“Last week, the Palestinian BDS National Committee called for a wave of actions and protests in solidarity with the Palestinian popular resistance...”

BDS Movement Official Statement

“The BDS movement was launched because of the ongoing failure to protect the rights of the Palestinian people. Some of these rights were frittered away: The Right of Return is in danger, **the right of our people to the 1948 lands is in danger**, and even the right of our people to the 1967 lands. Some of these rights are ignored. The BDS movement was created in 2005, in order to focus on the elimination of the occupation, on the elimination of the system of racial segregation – the Israeli apartheid – and on the right of the refugees to return to the homes from which they were expelled.” Omar Al Barghouti

“Our corporation boycotts all Israeli products and services, and encourages other institutions, companies and individuals to cease and avoid all economic, academic and cultural activity that supports the racist state of Israel until that state dissolves itself.” Paul Larudee, Co-founder, Free Palestine Movement

maskerade

De humanitaire maskerade wordt geheel doorzichtig in citaten die uit het Arabisch zijn vertaald, waarvan wij er hier een paar hierboven hebben opgenomen ter illustratie. Het brein achter de Call van 2005 is Omar Barghouti, die in Tel Aviv heeft gestudeerd. Enkele uitspraken van hem en van zijn medestanders volstaan om het humane masker van BDS te doorzien tot op het politieke bot.

drijfveren

Het moge duidelijk zijn dat BDS in feite een politieke beweging is die zich tegen Israël

keert. En wel uitsluitend tegen Israël. Het zou te ver voeren om alle geschiedvervalsingen te benoemen die voor dat politieke streven worden gebruikt. Dr. Efraim Karsh heeft daarvan in zijn boek *Palestine betrayed* een zeer goed gedocumenteerde analyse gegeven, en in het Nederlands is goed te gebruiken het naslagwerk de “150 Palestijnse fabels”, van Tom van Bemmelen en anderen. Omdat de BDS-campagne zich exclusief tegen Israël richt valt zij ook onder de internationaal aangenomen definitie van antisemitisme, zoals May, Merkel en onlangs ook Macron hebben bevestigd. >>

effecten BDS

1. Gelukkig is het economisch effect op Israël praktisch nihil: de economische groei loopt al jaren fantastisch.
2. De Palestijnen hebben extra te lijden.
3. Wel erg is de verdere verspreiding van de laster en de leugens: de tactiek vanuit Hitler Duitsland in de vorige eeuw.
4. Groen Links is erin getrap. Dat komt ervan als je niet goed op de hoogte bent. Bram van Ojik staat op een foto afgebeeld met een tekst: “koop geen Israëlische apartheid”. We herkennen toch nog wel: *kauff nicht bei Juden?* In zijn tekst komt de geschiedvervalsing in vruchtbare verbinding met antisemitisme. Vergeefs speelt Groen Links de vermoorde onschuld.
5. Het beste effect zou zijn als alle (echt Nederlandse) partijen één front gingen

vormen tegenover deze demonisering van de staat Israël.

Toch ontstaat de indruk dat de beweging op haar retour is. Voor onwetende maar nuchtere mensen is in elk geval duidelijk dat er grotere problemen spelen in de wereld dan dat van de BDS-beweging en producten uit de betwiste gebieden. En velen van hen die de klok hoorden luiden hebben inmiddels wel ontdekt waar eigenlijk de klepel hangt! We mogen blij zijn met de uitspraak van het Duitse parlement (mei 2019) die BDS antisemitisch heeft genoemd. In de VS, Frankrijk en Groot-Brittannië wordt het boycotten her en der verboden. Laten we hopen dat dit voorbeeld door meer landen zal worden gevolgd. ■

Trudie van der Spek

Recensie

“De Misleidingsindustrie, hoe Nederlandse media ons dagelijks beetnemen” van Els van Diggele, De Geus, Amsterdam 2019.

Als reactie op een brief met klachten over de zoveelste

reactie niet. Deze ervaring sluit goed aan op wat Els van Diggele in haar nieuwste boek beschrijft.

cartoon van Collignon vol rauwe anti-Israëli-sche sentimenten gaf de toenmalige ombudsman van de Volkskrant, Jean-Paul Geelen de Joden een advies: ze moesten maar “eens oefenen in incasseren” (VK 5 mei 2018). De redactie meldde mij mondeling dat mijn irritatie over deze originele raad op “Joodse overgevoeligheid” berustte en plaatste mijn

“De Misleidingsindustrie” vertelt het verhaal van de Nederlandse media die het zo vaak over het Palestijns-Israëli-sche conflict hebben en in grote meerderheid onverbloemd de kant van de Palestijnen kiezen. Daarbij wordt vaak niet gearzeld om feiten om te buigen tot instrumenten om de Palestijnse zaak coûte que coûte

in een gunstig en de Israëlische zaak in een kwaad daglicht te stellen. Van Diggele geeft onder meer het voorbeeld van Derek Walters, ooit correspondent van de NRC in het Midden-Oosten, die in zijn boek “Israël zegt geen sorry meer” schrijft dat het vluchtelingenprobleem in 1948 is ontstaan door de “verdrijving” van 700.000 Arabische bewoners van het voormalige Britse mandaatgebied Palestina”. Walters volgt daarbij – dit noemt van Diggele niet – de pro-Palestijnse activist Ilan Pappé (die zich historicus noemt maar ooit heeft beweerd dat feiten voor hem van geen belang zijn) en vindt de mening van betrouwbare historici als Benny Morris niet eens het vermelden waard. Velen van de 700.000 zijn namelijk gevlucht (dus niet verdreven) en vaak op aanraden van hun Arabische broeders die Israël op 15 mei 1948 probeerden te vernietigen. Dat zijn goed bewijsbare historische feiten, maar ze worden door Walters volstrekt genegeerd. En met geen woord rept hij over het vluchtelingenprobleem van 800.000 Joden uit Arabische landen, dat ook in 1948 ontstond. Van Diggele haalt NRC coryfee J.L. Heldring aan: “Betrokken verslaggeving is een contradictio in terminis, en in feite propaganda”.

Van Diggele wijdt ruim uit over haar ervaringen als recensente van enkele hevig Israël-kritische boeken in de NRC. De onaangename bejegening door de toenmalige ombudsman Sjoerd de Jong wordt breed, misschien iets te breed, uitgemeten en is een nauwkeurige illustratie van de vooringenomen rol die de NRC maar al te vaak speelt in de weergave van het conflict en alles wat daaromheen speelt. Jammer is dat zij niet de naam van Hans Moll noemt die enkele jaren geleden de onbetrouwbaarheid van de NRC redactie in dit verband aan de kaak stelde (“Hoe de nuance verdween uit een kwaliteits-

krant; NRC Handelsblad neemt stelling tegen Israel” 2011).

Maar Els van Diggele beperkt zich in haar boek, dat zij zelf “een pamflet” noemt, niet tot de NRC. De historicus Malcontent en de NOS krijgen er ook niet zuinig van langs. Steeds gebaseerd op grondig onderzoek van de feiten en steeds haarscherp en kritisch.

Van Diggele maakt er – en terecht in de huidige Nederlandse verhoudingen – een punt van dat zij noch Joods noch zionist is, en geen haat koestert jegens Arabieren en/of Palestijnen, maar dat zij feitelijk alleen maar een lans wil breken voor eerlijke journalistiek, vrij van campagne-achtige elementen.

Media als de NRC beseffen onvoldoende dat leugenachtige quasi-verslaggeving bovendien uiteindelijk voedsel geeft aan het wantrouwen jegens de pers in al zijn geledingen dat bij het grote publiek al bezig is te ontstaan. Maar voor die tijd heeft die perverse vorm van journalistiek waarschijnlijk bij de lezers al niet meer te verwijderen onkruid gezaaid van anti-Israëli-sche sentimenten.

Van Diggele eindigt haar pamflet met de vraag: “heeft men in stilte medelijden met hem (i.e. de Palestijn), of fungeert hij simpelweg als dekmantel voor hardnekkige ressentimenten tegen Joden en hun staat?” Dat zou aansluiten bij de BDS-beweging die onmiskenbaar haar bewogenheid met de Palestijnen slechts fingeert (zie artikel Trudie van der Spek). Een boeiend en goed geschreven boek dat een “must read” is voor iedereen die geïnteresseerd is in de manier waarop Nederland omgaat met het P-I conflict. ■

Ron van der Wieken

Dit tijdschrift

De OPINIE-pijler wil een steunpilaar zijn voor de meningsvorming over allerlei actuele onderwerpen die zich aandienen in onze maatschappij en in de wereldwijde samenleving. Het blad draagt daarom de naam OPINIE-pijler.

De redactie bestaat uit Joden en christenen samen, die hun gemeenschappelijke basis hebben gevonden in Tenach of het Oude Testament.

In dit blad wordt niet getheologiseerd, het heeft ook geen wetenschappelijke intentie. Het wil reageren op de actualiteit vanuit een denken dat wortelt in de genoemde basis. Met dit blad wordt concreet tastbare gestalte gegeven aan de onopgeefbare verbondenheid tussen christenen en Joden, tussen kerk en Israël.

redactie

rb S. Katz - *hoofdredacteur*

drs A.W. Bijloo - *redactievoorzitter*

G.A. van der Spek-Begemann - *eindredactie*

drs B. Ridder - *redactiesecretaris*

M. Verwoerd RBA - *penningmeester*

M. Schrover

adviserende en kritische reacties zijn welkom bij gavdspek@gmail.com

abonneren kan via bouridder@gmail.com

www.opiniepijler.nl

ontwerp en opmaak: Studio Bosgra, Baarn

